

מנחם פרי מארח את נאוה סמל, סופרת, מזמור לתנ"ך

מנחם פרי :

שלום לסופרת והמחזאית נאוה סמל, כאן מנחם פרי. והיום אנחנו מארחים בשמחה את המשוררת בצאת ספרה "מזמור לתנ"ך", שכולו שירה בחריזה. נשמע מפיך נאוה, את אחד המזמורים ולפניו דברי הקדמה.

נאוה סמל :

השאלה "הלנצח תאכל חרב", עלתה לאחרונה שוב לכותרות. מי ששאל אותה במקור היה דווקא לובש מדים, המצביע התנ"כי אבנר בן נר. משמעות השאלה היא, האם החרב תאכל אותנו לעד. הסכנה שבאכילת החרב, באה לידי ביטוי ברור במילה הקרובה למאכלת, סכין השחיטה. החרב זוהי דרכה לאכול. מה שאומר, שדווקא אנחנו עלולים לאכול אותה בגדול וזאת בדיוק האזהרה של אבנר. בימיו התפלגנו לשני מחנות ניצים ומסוכסכים. אבנר, שבע קרבות ודם, נחרד מהעתיד המדמם ורצה לשים קץ לחרב. את האתגר הוא הציב לפני יריבו-אויבו המצביע יואב בן צרויה, שהרי שלום עושים עם אויבים. לאבא של נר, שהוא גם הבן של נר, הקדשתי שיר בספרי "מזמור לתנ"ך". "מה זה חשוב מי הובס, מי גבר, כשקבר חדש בעפר נחפר. צללו שמות הנופלים לנשיה, כל נר נשמה הללויה. אך שלוש מלים לעד ייזכרו, על הזמן הם גברו ואלינו עברו. מאירים הם דבריו של אבנר ליואב, יצאו דווקא מפיו הלום קרב. הלנצח תאכל חרב? שאל איש צבא, ובפרק הבא הנר נפל וכבה".

מנחם פרי : "מזמור לתנ"ך", נאוה סמל, תודה רבה.